

részen, az 1981. évi ásatás területétől balra, a Sashegyi-féle G szikla és a Nagyszikla közötti területen folytattuk a 2003-ban megkezdett feltárást. A falak lépcsőzetes szerkezete, az előkerült hatalmas faragott, „ott felejtett” kváderkövek alapján, valamint a 2004-ben talált római kori edénytöredékek szerint szinte bizonyossá vált, hogy az 1,20–1,50 méternél mélyebb területek egy római kori kőfejtőnek az emlékei.

2005-ben sem sikerült a Nagyszikla alatti térségben az 5 ill. 6 m mély kutatóárkaink kiszélesítésével mindegyik elérnünk az alapsziclát.

Az állatcsontok vizsgálatát Kőrösi Andrea (MMgM) végezte el.

Munkatársak: Sima Gábor, Repiszky Ádám, Horváth Frigyes, Sczuka Attila, Grócz Zsolt és Szörényi Levente.

REPISZKY TAMÁS

328. Pusztaföldvár, Kistatársánc

(Békés megye) Á

2005. június 30-án helyszíni szemlét végeztünk az orosházi Nagytatársánc, és a vele szemben lévő, a pusztaföldvári határba eső Kistatársánc területén. A Pusztaföldvár 9. sz. lelőhelyen a Kistatársánc Árpád-kori templomát közelítő pontossággal be tudtuk határolni. A patkó alakú sánc É-i ágának végében, a legmagasabb ponton ugyanis korábban embercsontokat, téglá- és habarcsdarabokat lehetett találni.

RÓZSA ZOLTÁN

329. Rábasebes, Varga-tag

(Győr-Moson-Sopron megye) Ró

2005. június 25-én Rábasebes területéről származó, a felszínen talált régészeti leletanyagot hoztak be a Xantus János Múzeumba. A leleteket a II. világháborús katonasírok felkutatása során találták a Rába mellett, a Szent-andrás-Sobri-csatorna és egy másik vízelvezető árok közötti enyhén kiemelkedő szántóföldön. A felszínen néhány kisebb téglatöredéket is megfigyeltek.

TAKÁCS KÁROLY

330. Rábaszentmiklós határa

(Győr-Moson-Sopron megye) Ő, B, Ró, Á, Kk

2005. március 16–17-én helyszíni szemlét végeztem régészeti hatástanulmány készítéséhez.

Alsókúti-dűlő: A községtől É-ra egy jelentős kiterjedésű Árpád-kori telepnyomot azonosítottunk. A leletek a község É-i szélétől indultak, É felé haladva egyre ritkultak, ezzel párhuzamosan azonban egy kisebb dombon koncentrálnak bronzkori cseréptöredékek tünnek fel. A lelőhely É-i széle bizonytalan.

Első-földek: A lelőhely egy markáns kiemelkedés a községtől D-re, a dombot a Mórchida felé vezető aszfaltút szeli ketté. Bejártuk a kiemelkedés tágabb környékét is, és megállapítottuk, hogy a lelőhely elnyúlik Ny

felé egészen a Marcal árteréig, É felé pedig a község széléig, ill. feltehetően még tovább. A domb legmagasabb részén őskori, római kori, Árpád-kori, késő középkori edénytöredékeket, terra sigillatákat gyűjtöttünk, emellett nagyszámú téglatöredéket figyeltünk meg. Észak felé haladva a római és őskori cserepek ritkultak, majd az őskoriak teljesen elfogytak, ellenben a falu felé közeledve egyre több középkori lelet került elő. A középkori település nyilvánvalóan a belterületen is folytatódik. Keleti irányban a (középkori) leletek egyre ritkultak, majd meg is szűntek. A leletek a dűlő K-i felén két kisebb dombocska környékén koncentrálnak, amelyek mindegyike már ismert lelőhely.

Rába-rét: A Marcalon túl, a Kisbabot felé vezető úttól Ny-ra, egy É-D-i irányú, alig észrevehető kiemelkedésen Árpád-kori cseréptöredékeket találtunk.

Temető: Egy kicsi, de nagyon markáns domb (a Marcal partján) egy kis részén középkori és őskori telepnyomot azonosítottunk. Az Árpád-kori és késő középkori leletek nagy sűrűségben jelentkeztek a felszínen. A lelőhely nyilvánvalóan kiterjed a domb teljes területére.

Munkatárs: Hatos János régészhallgató.

TAKÁCS KÁROLY

331. Rábacsécsény, Kepés-oldal-dűlő

(Győr-Moson-Sopron megye) B, Ró

2005. június 9-én helyszíni szemlét tartottam a Mérges és Rábacsécsény határába tervezett útépités nyomvonalában. A lelőhely a tervezett út közvetlen környezetében, a Rábacsécsényből Kóny felé vezető Szent Imre út folytatásában található, a földúttól K-re. A környezetből alig kiemelkedő kis szántott dombon tipikusan késszürke római kerámiát találtunk.

LOSONCZI MÁTÉ

332. Rábatamási, Bogyoszlói út

(Győr-Moson-Sopron megye) I

2005. szeptember 15-én Rábatamásiútól D-re Jobháza felé, a bogyoszlói út mellett egy halomra lettem figyelmes. A halom a jobházi bekötőtől É-ra, Rábatamási felé egy szántóban fekszik, kb. 20×20 m-es, magassága 1,2–1,4 m lehet. A halmot gyep borítja. Tetején kőkereszt áll. A szomszédos Jobháza határából szintén vannak adatok halmokról. Azokat Szőnyi Eszter föltárta és Kr. u. 2. századi római sírhalmoknak bizonyultak.

LOSONCZI MÁTÉ

333. Répcelak, Gyepre-dűlő

(Vas megye) U, R

2005. október 27-én nyílt árkos régészeti megfigyelést végeztünk. A munkaárkokban rengeteg kerámia mellett minimum 16 régészeti jelenséget (gödör) tudtunk megfigyelni a DVK és rézkor idejéből. A lelőhely a Gyepre-dűlő nevű határrészben a falu jelenlegi határától D-re

egy nagyobb sík plató felső dombján helyezkedik el, a 137-es szintvonallal jelzett magasságon. A leleteket és a geológiai struktúrákat megvizsgálva valószínűsíthető, hogy a telep(ek) az egész domb felületét fedi(k).

Munkatárs: Szilasi Attila Botond régésztechnikus.

ILON GÁBOR

334. Répcelak, Hunyadi utca

(Vas megye) U

2005. november 9-én helyszíni szemlénk során a beépítésre kerülő telkeken létesített közműárokban jelentkező, régészetileg értékelhető jelenségek azonosítását végeztük el. A fő közműárak ÉNy-DK irányú, ÉNy-i részében a magasabban mutató masszív kavicsos – agyagos öntéstalaj miatt objektumokat nem tudtunk megfigyelni. DK felé haladva, ahol az öntéstalaj mélyebben húzódik, négy gödör metszetét dokumentáltuk az árok falában. A leletanyag alapján a dunántúli vonaldíszes kerámia kultúrájának települése azonosítható a lelőhelyen.

Munkatárs: Szilasi Attila Botond régésztechnikus.

POLGÁR PÉTER

335. Répcevis, Újhegyek alja dűlő

(Vas megye) Kk, Kú

2005. október végén–november elején szélterelőpark létesítését megelőző terepbejárást végeztünk a település határában. A leendő 1. és 9. sz. erőmű helyén késő középkori–kora újkori edénytöredékeket gyűjtöttünk. A leletek a soproni Liszt Ferenc Múzeum Régészeti osztályára kerültek.

ILON GÁBOR

336. Rigyác, Alsómező-dűlő II.

(Zala megye) R, LT, N

Rigyác nyugati határában, az Újkúti-patak keleti oldalán húzódó dombhát lankáján terül el a lelőhely. 2005. szeptember 24. és október 14. között végeztük el a feltárást: összesen 1910 m²-en 11 régészeti objektumot bontottunk ki.

A napvilágra került leletek (zömmel kerámia) 3 korszakra keltezhetők: négy gödör a középső rézkori Balaton-Lasinja kultúra idejére datálható, egy gödörből késő vaskori kelta (LT/A) leletek kerültek felszínre, két sötét betöltésű kisebb gödörben pedig késő népvándorlás kori, 8–9. századi leletanyag volt. A feltárt objektumok közül 4 nem tartalmazott datáló leleteket.

Munkatárs: Korcsmáros Attila technikus.

TOKAI ZITA MÁRIA

337. Rigyác, Alsómező-dűlő Nyugat

(Zala megye) R

2005. május 27-én a régészeti szakfelügyelet az épülő M7 autópálya 221+450–221+360 kilométerei között ré-

gészeti objektumokat észlelt. A lelőhely leletmentését szeptember 1–9. között végeztük el, 6 objektumot bontottunk ki. A feltárt 5 gödör és 1 tűzhely jellegzetes, a középső rézkori Balaton-Lasinja kultúrához sorolható leletanyagot tartalmazott. A kerámiaanyag mellett pattintékok és csiszolt kőeszközök is napvilágra kerültek itt. A lelőhely közepes intenzitású, egyetlen objektumban, a 6. sz. gödörben találtunk tetemes mennyiségű kerámiatöredéket. A leletek közül kiemelkedik egy nagyméretű, lapos, csiszolt kőeszköz.

A lelőhelytől kb. 300 m-re Ny-ra 2000-ben Müller Róbert folytatott ásatást (74. sz. lelőhely), amely során többek között két java rézkori Balaton-Lasinja kultúra időszakára sorolható hulladékgyödröt is feltárt. A most kutatott teleprészlet feltehetően a korábban feltárt telephez tartozott.

A leletanyag a nagykanizsai Thúry György Múzeum gyűjteményébe került.

Munkatárs: Korcsmáros Attila technikus.

TOKAI ZITA MÁRIA

338. Rigyác, Csikény-dűlő Kelet

(Zala megye) R, Ró

2005. szeptember 28. és december 2. között megelőző régészeti feltárást végeztünk a lelőhelyen, ahol 12 170 m²-en 267 objektumot tártunk fel.

A patakpart közelében kibontott objektumok kivétel nélkül római koriak voltak. A dombtetőn rézkori településrészletet (gödröket) találtunk.

A római kori települést a reprezentatív fémleletek (fibula, ezüstérem) alapján a Kr. u. 2–3. századra datálhatjuk. Gödröket, cölöplyukakat, tűzhelyeket, közöttük egy szép edényégető kemencét tártunk fel. Az egyik mély gödör alján fazekak, tálak csoportját, vaseszköz töredékeit találtuk meg.

A feltárandó terület ÉNy-i sarkában, a korábbi rézkori gödrök közelében is kerültek elő újabb foltok. A kerámiaanyag, többek között egy díszített kis edény, alapján a Tűzdelt-barázdás díszű kerámia kultúrájának népességéhez köthetjük az itt előkerült településrészletet.

A leletek a nagykanizsai Thúry György Múzeum régészeti gyűjteményébe kerültek.

Munkatársak: Molnár József és Parázsó Izabella technikusok.

SZÁRAZ CSILLA

339. Rigyác, Csikény-dűlő Nyugat

(Zala megye) Ő, Á

Az M7 autópálya földmunkálatai során, a 220+820–220+900 km-szakaszon 2005. június elején előkerült objektumok leletmentő ásatását augusztus 29. és szeptember 6. között végeztük el. A szakfelügyelet alkalmával megfigyelt 10–12 folt közül mindössze egy Árpád-kori gödör részletét lehetett kibontani, a többi objektum a megfigyelés és a feltárást között eltelt hónapokban a ked-